

A juhász lányai

Volt egy szegény ember, aki a juhokat legeltette az Alföldön, volt neki két lánya. Egyedül nevelte őket, mert a felesége meghalt, amikor a kisebbik lány három éves volt. Mindenre megtanította a szegény juhász a lányait.

Nagyon szorgalmas, derék lányok voltak, szép rendben tartották a kis házukat, sütöttek főztek, kapáltak a földeken, ha kellett még a nyáját is őrizték.

Egy forró nyári reggelen a szegény ember rosszul lett. Pár nap múlva meg is halt. A lányoknak kellett vigyázni a juhokra. Egy nap kimentek legeltetni és volt ott egy legény. Köszöntek egy másnak és elkezdtek beszélgetni:

- Jó napot kívánok!

- Jó napot kívánok!

- Az öreg juhászhoz jöttem volna. Hol találom?

- Jaj, őt már hiába keresi!

- Mi történt?

- Egy héttel ezelőtt megbetegedett, sajnos az orvosok sem tudtak segíteni!- zokogtak keservesen a lányok!

- Ne sírjanak, lányok! Szívesen segítek én, csak szóljanak!

- Látja, hogy bicékel az a kis kos? Mi lehet a baja?- kérdezte az öregebb lány.

- Meg kell körmölni, úgy látom!

- Segítek megfogni!- fontoskodott a kisebb lány.

A legény nagy szakértelemmel megkörmölte a kost, megmentette a fájdalomtól a kis jószágot.

A lányok megköszönték a segítséget, kérdezték, mit fizessenek érte, da legény csak azt mondta:

-Örülök, hogy jót tehettem, lehet, hogy találkozunk még!

Így ment ez három napon át: a legény felbukkant, segített a bajban, majd elköszönt.

Eléggé jóban lettek. A sok segítségért meghívták a legényt vacsorára.

Másnap esett az eső és nem tudtak kimenni a mezőre a legényhez. Nagyon szomorúak lettek a juhász lányai. Ezért elkezdtek búslakodni. Reggelre elállt az eső ki tudtak menni a legelőre. Keresték a legényt, de nem találták. Nagyon szomorúak lettek. Egyszer csak a távolból zajra lettek figyelmesek, odanéztek és a legényt látták maguk előtt. Nagyon megörültek egymásnak. Mondta a legény, hogy az esőben vigyázott a nyájra, megmentette a juhokat az aranyakáltól. A lányok nem győztek hálálkodni neki, így kérték, maradjon náluk, segítsen nekik, ha szépen nőnek a juhok összkel kifize-tik neki a szolgálatot.

A Mihály napi behajtásra nem fizetség kellett a legénynek, hanem az idősebb lány keze. Nagy lakodalmat csaptak. Boldogan éltek, amíg meg nem haltak.